

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம :

பத்தாவது அந்தியாயம்

விபூதி வர்ணனை

சென்ற அத்தியாயத்தில் நிச்சயமாக நன்மை பயக்கக் கூடிய இரகசியமான ராஜ வித்தையைப் பற்றி யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். பத்தாவது அத்தியாயத்தில் "நீண்ட கைகளையுடைய அர்ஜூனா ! என்னுடைய பரம இரகசியமான கூற்றை மறுபடியும் கேள்" என்று கூறுகிறார். இங்கு அதை மறுபடியும் கூறுவதற்கான அவசியம் என்ன? உண்மையில் நிறைவெப்பறும் வரை சாதகனுக்கு பயமிருக்கிறது. உருவத்தில் ஒன்றுபட, ஒன்றுபட சுபாவத்தின் சூழல் நூட்பமாகி புதுப்புது காட்சிகள் தோன்றுகின்றன. அதைப்பற்றிய அறிவை மகாபுருஷர்களே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது சாதகனுக்குத் தெரியாது. வழிகாட்டுவதை மகாபுருஷர்கள் நிறுத்தி விட்டால் உருவத்தைப் பெறுவதில் சாதகன் வெற்றியடைவதில்லை. உருவத்தில் இருந்து விலக, விலக சுபாவத்தில் ஏதாவது ஒரு மூட்டம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். வழுக்கித் தடுமாறி விழவேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம்.

அர்ஜூனன் பகவானின் சரணத்தை அடைந்த (சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்) கீடன். அவன், “பகவானே! நான் உங்கள் கீடன். உங்கள் திருவடிகளைப் பற்றியவன், என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று முன்பே கூறியிருக்கிறான். எனவே அவனது நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடியும் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார் :

ழூய ஏவ மஹாபாஹோ ச்ருணு மே பரமம் வச:
யத்தேஹம் ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமி ஹித-காம்யயா 1

பெருந்தோளுடையவனே! நான் கூறுவதையெல்லாம் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றவனான உனக்கு நல்லதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவினால் மீண்டும் நான் கூறும் இந்த பெருமைக்க சொற்களைக் கேள்!

ந மே விது:ஸாரகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷிய:
அஹமாதிர்-ஹி தேவானாம் மஹர்ஷிணாஞ்ச ஸர்வஷ: 2

அர்ஜூனா ! என்னுடைய படைப்பை தேவர்களோ, முனிவர்களோ அறியமாட்டார்கள். என்னுடைய பிறவியும் கர்மமும் அற்புதமானவை. இது உடல் புலன்களால் காணுதற்கரிது. எனவே என்னுடைய தோற்றத்தை தேவர், மகரிஷி ஆகிய நிலையையடைந்த பிறகும் மக்கள் காண முடியாது. ஏனென்றால் தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் எல்லா வகையிலும் நான்தான் மூல காரணம்.

யோ மாமஜுமனாதிஞ் ச வேததி லோகமஹேஶ்வரம்
அஸம்முட: ஸ மார்த்யேஷ: ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே 3

என்னைப் பிறப்பற்றவன் என்றும், மூலமற்றவன் என்றும், உலகத்தை ஆளும் ஈசர்களுக்கெல்லாம் ஈசன் என்றும் ஏவனொருவன் அறிகிறானோ அவன் பிறப்பு-இறப்புக்கு உட்பட்ட மனிதர்களுள் ஞானியாவான். அதாவது பிறப்பற்ற முடிவற்ற எல்லா உலகத்திற்கும் தலைவனான மகேஷ்வரனை அறிந்து கொள்ளுதல் ஞானமாகும். அத்தகைய ஞானம் பெற்றவன் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். மீண்டும் பிறக்கமாட்டான். இந்த ஞானமும் என்னுடைய வரப்பிரசாதமாகும்.

புத்திர்-ஐஞான-மஸம்மோஹ: ஷமா ஸத்யம் தம: சம:
ஸகந்து:க்கம் பவோபாவோ பயஞ் சாபயமேவ ச 4

அர்ஜூனா ! திடமான அறிவு, பிரம்மத்தைப் பார்க்கும் அறிவு, இலட்சியத்தில் விவேகபூர்வமான நுழைவு, பொறுமை நிலையாக உள்ள உண்மை, புனனடக்கம், மனத்தின் அடக்கம், மனசாட்சியின் மகிழ்ச்சி, சிந்தனை மார்க்கங்களின் இன்னல்கள், பரமாத்மாவைப் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சி, உருவ நிலையைப் பெறும் நேரத்தில் எல்லாவற்றையும்

ஒன்றினைக்கும் திறன், இஷ்ட தேவதையிடம் கட்டுப்பாடுடைய பயம், சுபாவத்தைப் பற்றிய பயமின்மை, மேலும்

அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்-தபோதானம் யஷோயஷி:

பவந்தி பாவா பூதானாம் மத்த ஏவ ப்ருதக்விதா: 5

அகிம்சை அதாவது தனது ஆன்மாவை அதோகதிக்கு அழைத்துச் செல்லாத நடத்தை, ஒன்றிலும் மாறுபட்ட நிலை காணாத சமத்துவம், மனத்துடன் கூடிய புலன்களை இலட்சியத்திற்கேற்ப ஒடுக்குதல், எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பணம் செய்யும் தானம், பகவத் பாதையில் மான-அவமானங்களைப் பொறுத்தல் — இவ்வாறு பிராணிகளின் வெவ்வேறான உணர்வுகள் அனைத்தும் என்னிடமிருந்தே தோன்றுகின்றன.

இந்த அனைத்து உணர்வுகளும் தெய்வீக சிந்தனை நெறிமுறைகளின் இலட்சணங்களாகும். இவைகளில்லாத நிலையே அசரச் செல்வமாகும்.

மஹர்ஷிய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்-ததா
மத்பாவா மானஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா: 6

ஸப்த ரிஷிகள் அதாவது சுபேச்சா, ஸுவிசாரணா, தனுமானஸா, ஸத்வாபதி, அஸம் ஸத்து, பதார்த்த பாவனை, தூர்யகா ஆகியவை யோகத்தின் ஏழு கிரமமான அடிப்படைகளாகும்.

இதற்கேற்ப உள்ளத்தின் நான்கு நிலைகள் (மனம், அறிவு, சித்தம், ஆணவம்), அதற்கேற்ப (என்னிடம் பற்று கொண்டுள்ள மனம், இவை அனைத்தும் எனது கல்பத்தினால் என்னை அடைதல் என்ற சங்கல்பம், அது என்னுடைய தூண்டுதலால் ஏற்படுவது). (இவை ஒன்றுக்கொன்று உறுதுணையானவை) ஏற்படுகின்றன. இந்த உலகில் எல்லா தெய்வீகச் செல்வங்களும் இவர்களின் பிரஜைகள். ஏழு அடிப்படை மூலங்களில் சஞ்சாரம் செய்வது தெய்வீகச் செல்வம் மட்டுமே தவிர வேறு அல்ல.

எதாம் விபூதிம் யோகஞ் ச மம யோ வேத்தி தத்வத:
ஸோவிகம்பேன யோகேன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஷய: 7

மேற்சொன்ன என்னுடைய பெருமைகளையும், கீர்த்தி களையும் எவன் நன்கு அறிந்து கொள்கிறானே அவன் நிலையான தியான யோகத்தின் மூலம் ஒருமித்த உணர்வுடன் என்னில் நிலைத்து நிற்கிறான். இதில் சந்தேகமே இல்லை. காற்று இல்லாத இடத்தில் எரியும் விளக்கின் திரியிலிருந்து எழும் சுடர் எப்படி ஆடாது, அசையாமல் நிலையாக எரியுமோ அதுபோல யோகியின் நிறுத்தப்பட்ட மனமும் நிலைத்து நிற்கிறது. இந்த சுலோகத்திலுள்ள ‘ஆடாத அசையாத் தன்மை’ என்பது இந்தக் கருத்தை வெளிப் படுத்துகிறது.

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே
இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமன்விதா: 8

நானே இவ்வுலகத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணம். என்னிலிருந்தே எல்லாம் இயங்குகின்றன. இதை நன்கு அறிந்து சிரத்தையுடன் என்னிடம் பற்று கொண்டு ஞானிகள் என்னை நிரந்தரமாகத் துதிக்கின்றனர். அதாவது யோகியின் மூலம் எனக்கு வாய்த்தது போன்ற எந்த மனப்போக்கு (பிரவிருத்தி) தோன்றுகிறதோ, அதனையும் நானே தோற்றுவிக்கிறேன். அது என்னுடைய பிரசாதமே ஆகும். (எப்படி? இது வெவ்வேறு இடங்களில் முன்பே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது) அவர்கள் எப்பொழுதும் எப்படித் துதிக்கின்றனர்? இதுபற்றிக் கூறுகிறார்.

மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம்
கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச 9

மற்ற எதற்கும் இடங்கொடுக்காமல் என்னிடம் எப்பொழுதும் கித்தத்தைச் செலுத்தியும், என்னிடமே உயிரை அர்ப்பணித்தும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொண்டும், என்னைப் பற்றியே எப்பொழுதும் பேசிக் கொண்டும், என்னுடைய குண நலன்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டிக் கொண்டும் மகிழ்ச்சியுடன் மன நிறைவும் பெறுகிறார்கள்.

தேஷாம் ஸதத-யுக்தானாம் பஜதாம் ப்ரீதிஷ்ரவகம்
ததாமி புத்தியோகம் தம் யேன மாமுபயாந்தி தே 10

எப்பொழுது என்னுடைய தியானத்தில் ஈடுபட்டு அன்புடன் என்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்கு யோகத்தில் ஈடுபடும் அறிவைத் தரும் அறிவு யோகத்தை நான் கொடுக்கிறேன். அந்தப் புலப்படாத புருஷர் அல்லது மகாபுருஷர் யோகத்தில் ஈடுபடத் தகுந்த அறிவை எப்படிக் கொடுக்கிறார்?

தேஷா-மேவானுகம்பார்த்த-மஹு-மஜ்ஞானஜம் தம:
நாசயாம்-யாத்மபாவஸ்ததோ ஜ்ஞானதீபேன பாஸ்வதா 11

அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய அவர்களின் ஆன்மாவுடன் ஓன்றி வழிகாட்டியாகி நின்று, ஓளிமிகும் ஞான விளக்கினால் அவர்களின் அஞ்ஞானமெனும் இருளைப் போக்கிலிடுகிறேன். உண்மையில் ஸ்திதப் பிரக்ஞ யோகி மூலம் பரமாத்மா உங்களது ஆன்மாவை விழிப்படையச் செய்து ஓவ்வொரு கணமும் வழிநடத்தி, கட்டுப்படுத்தி, சுபாவத்தின் போராட்டத்திலிருந்து மீட்டு மேலே அழைத்துச் செல்லாதவரை உண்மையான பஜனை அல்லது துதிப்பது தொடங்குவதில்லை. அப்படிப் பார்த்தால் பகவான் எப்பொழுதும் எங்கும் பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார். ஆனால் ஆரம்பத்தில் உருவத்தில் நிலைத்த மகாபுருஷர் மூலமே பேசுகிறார். அத்தகைய மகாபுருஷர் கிடைக்காவிட்டால் பகவான் உங்களுடன் தெளிவாகப் பேசுமாட்டார்.

இஷ்டதேவதை, சுற்குரு அல்லது பரமாத்மாவின் வழிகாட்டியாக நிற்பது என்னவோ ஒரே ஒரு விஷயம்தான். சாதகனின் ஆன்மா விழித்தெழுந்ததும் அவர்களுடைய குறிப்புகள் நான்கு விதங்களில் கிடைக்கின்றன. முதலில் ஸ்தூல சுவாச சம்பந்தமான அனுபவம் கிடைக்கிறது. நீங்கள் தியானத்தில் அமருகிறீர்கள். உங்கள் மனம் எப்போதும் அவையாமல் நிலைக்கிறதா? எத்தனை தூரம் அது நிலைத்து நிற்கிறது? எப்பொழுது மனம் தாவத் துடிக்கிறது? எப்பொழுது வேறு விஷயங்களுக்குத் தாவியது? இதனை ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஒவ்வொரு விளாடியும் இஷ்டதேவதை அங்கத் துடிப்பு மூலம் உணர்த்துகிறார். அங்கங் களின் துடிப்பு ஸ்தூல சுவாச சம்பந்தமான அனுபவம் ஆகும். அது ஒரு கணத்தில் நாலைந்து இடங்களில் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்கிறது. நீங்கள் நிலை தடுமாறியதும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் வரத் தொடங்கும். இஷ்டதேவதையின் உருவத்தை நீங்கள் ஒன்றிய உணர்வுடன் உணர்ந்தபொழுதான் சங்கேதம் கிடைக்கிறது. அதுவன்றி சாதாரண ஜீவன்களில் ஸம்ஸ்காரங்களின் காரணமாக ஏற்படும் அங்கத் துடிப்புகளுக்கும் இஷ்டதேவதையின் மூலம் ஏற்படும் துடிப்புகளுக்கும் சம்பந்தம் ஏதுமில்லை.

இரண்டாவது அனுபவம் கனவு சுவாசம் சம்பந்தப்பட்டது. சாதாரண மனிதர்கள் தங்களது சிற்றின்ப நிலையுகளைச் சார்ந்த கனவுகளைக் காண்கிறார்கள். ஆனால் இஷ்டதேவதையில் ஒன்றிய பிறகு இதே கனவு சங்கேதமாக மாறுகிறது. யோகி கனவு காண்பதில்லை. நிகழப்போவதைக் காண்கிறான்.

மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு அனுபவங்களும் தொடக்க நிலையில் உள்ளவைகளாகும். தத்துவ நிலையிலுள்ள ஏதாவது மகாபுருஷரின் அருகாமையைப் பெற்று அவர்மேல் அக்கறை கொண்டு அவருக்குச் செய்யும் சில/பல தொண்டுகளினால் இந்த இரண்டு உணர்வுகளும் விழித்தெழுகின்றன. ஆனால் இந்த இரண்டு அனுபவங்களையும் விட நுட்பமான மற்ற இரண்டு அனுபவங்கள் செயலாற்றலின் அடிப்படையில் தோன்றுபவைகள். செயல் மூலமே அவைகளைப் பார்க்க முடியும்.

மூன்றாவது அனுபவம் ஆழந்த தூக்க நிலையிலுள்ள சுவாசம் சம்பந்தப்பட்டது. உலகில் எல்லோரும் தூங்கத்தான் செய்கிறார்கள். மோக நித்திரையில் எல்லோரும் உணர்வற்றுக் கிடக்கிறார்கள். இரவிலும், பகவிலும் என்னென்ன செய்கிறார்களோ அவை அனைத்தும் கனவுதான். இங்கு ஈாஷாப்தி அல்லது ஆழந்த நித்திரை என்ற சொல்லுக்கு பரமாத்மாவின் சிந்தனையில் ஆழந்த நிலை ஏற்பட்டு எண்ணம் நிலைப்பட்டு, உடல் விழித்த நிலையிலிருக்க மனம் மட்டும் ஆழந்து தூங்குதல் என்று பொருள். இந்த நிலையில் இஷ்டதேவதை மீண்டும் தனது மற்றொரு குறிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். யோகியின் நிலைக்கேற்ப ஒரு

தோற்றம் எழுகிறது. அது சரியான திசையைக் காட்டுகிறது. இறந்த காலம், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய உணர்வை அறிவிக்கிறது. “எப்படி டாக்டர் மூர்ச்சையாகிக் கிடகும் நோயாளிக்கு மருந்து கொடுத்து, சரியான சிகிச்சையளித்து உணர்வு நிலைக்குக் கொண்டு வருகிறாரோ அதேபோன்று பகவான் செய்கிறார்” என்று வணக்கத்திற்குரிய மகாராஜ் அவர்கள் கூறுவதுண்டு.

நான்காவதாகச் சொல்லப்படும் கடைசி அனுபவம் சமமான முச்சுடன் தொடர்புடையது. இதில் நீங்கள் சிந்தனையைத் தீவிரமாக்கி, பரமாத்மாவுடன் சமத்துவ நிலையைப் பெற்று விழுவீர்கள். அதன் பிறகு உட்காரும் பொழுதும், நிற்கும் பொழுதும் இங்குமங்கும் திரியும்பொழுதும் அதே அனுபவம் உண்டாகிறது. அத்தகைய யோகி முக்காலமும் உணர்பவராகிறார். இந்த அனுபவம் முக்காலத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட, புலப்படாத நிலையிலுள்ள மகாபுரஷிரின் ஆன்மாவிலிருந்து எழுந்து அஞ்ஞானத்திலிருந்து பிறந்த அந்தகாரமான இருளை ஞானத்தின் விளக்கு கொண்டு போக்குகின்றது.

அர்ஜூனன் கூறினான் :

பரம் ப்ரஹ்ம பரந்தாம பவித்ரம் பரமம் பவான்
புருஷம் சாச்வதம் திவிய-மாதிதேவ-மஜூம் விபும் 12

ஆஹாஸ்தவாம் ருஷய: ஸர்வே தேவர்ஷி நாரதஸ்-ததா
அவிதோதேவலோ வ்யாஸ: ஸவயங்கு சைவ ப்ரவீஷிமே 13

பகவானே ! நீங்களே பரம்பொருள், நீங்களே பரஞ்ஜோதி. நீங்களே தூயவர் ! ஏனென்றால் நீங்கள்தான் ஸனாதனர், சிறந்த புருஷர், தேவர்களுக்கெல்லாம் ஆதி தேவன் ! பிறப்பு-இறப்பு அற்றவர், எங்கும் நிறைந்தவர், என்று கூறுகிறார்கள். பரம புருஷர், தேவலோகத்தில் உள்ளவர்கள் என்ற பொருளுக்குரிய சொற்கள்தாம் சிறந்த புருஷர், பிறப்பற்றவர் என்பதாகும். அங்ஙனமே தேவரிஷியான நாரதர், அவிதர், தேவல், வியாசர் ஆகியோரும் சொல்கிறார்கள். நீங்களும் கூட அங்ஙனமே என்னிடம் கூறியிருக்கிறீர்கள். அதாவது முன்பிருந்த மகரிஷிகளும் கூறுகின்றனர். என் காலத்திலுள்ள நாரதர், தேவல், அவிதர், வியாசர் ஆகியோர்களுடைய கூற்றும் இங்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. (அர்ஜூனனுக்கு சத்புருஷர்களின் சேர்க்கை இருந்திருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது) நீங்களும் கூறுகிறீர்கள். எனவே,

ஸர்வமேதத் ருதம் மன்யே யன்மாம் வதனி கேசவ
நவிதே பகவன் வ்யக்திம் விதூர்-தேவா ந தானவா: 14

கேசவா ! இதுவரை நீங்கள் கூறியதெல்லாம் உண்மையென்றே நான் நம்புகிறேன். பகவானே ! உன்னுடைய வடிவத்தை தேவர்களும்

அறியார்கள். அசுரர்களும் அறியார்கள்.

ஸ்வயமே-வாத்ம-னாத்மானம் வேதத் தலம் புருஷோத்தம பூதபாவன பூதேஷ தேவதேவ ஜகத்பதே 15

புருஷோத்தமா ! உயிர்களையெல்லாம் படைத்தவரே !
உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசனே ! தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே ! உலக
நாயகனே ! உங்களை நீங்கள்தான் அறிவிர்கள். அதாவது எந்த ஆண்மாவை
வழிப்புறச் செய்து நீங்கள் உணர்த்துகிறீர்களோ அவன் அறிந்து
கொள்கிறான். அவனும் உங்கள் மூலம் உங்களை அறிந்தவனாகிறான்.
எனவே,

வக்து-மர்ஹஸ்-யஸேஷன திவ்யா-ஹ்யாத்மவிபூதய:
யாபிர் விபூதிபிர்-லோகானிமாம்ஸ்தவம் வ்யாப்ய திஷ்ட்டஸி 16

எந்த விபூதிகளால் (மகிழமைகளால்) இவ்வுலககெல்லாம் பரவி
நிற்கிறீர்களோ அந்த உங்களுடைய திவ்விய மகிழமையை நீங்கள் மட்டுமே
ஓன்றுவிடாமல் சம்பூர்ணமாக கூற வல்லவர்.

கதம் வித்யா-மஹம் யோகின்ஸ்-த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயன்
கேஷாகேஷா ச பாவேஷா சிந்தயோஸி பகவன் மயா 17

யோகியே ! (பூா கிருஷ்ணரும் யோகியாக இருந்தார்) எவ்வாறு
எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்து உங்களை முழுமையாக நான் அறிவேன்.
பகவானே ! எந்தெந்த உணர்வுகளால், என்னாங்களால் நான் உங்களை
தியானிக்க வேண்டும்?

விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் விபூதிஞ் ச ஜனார்த்தன
பூய: கதய த்ருப்திர்-ஹி ச்ருண்வதோ நாஸ்தி மேம்ருதம் 18

ஜனார்த்தனா ! உங்களுடைய யோகத்தையும், யோகத்தின்
மகிழமையையும் குறித்து விரிவாக மறுபடியும் எனக்குச் சொல்லுங்கள்.
சருக்கமாக இதே அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் கூறின்கள். மீண்டும்
கூறுங்கள். ஏனென்றால் உங்களுடைய மகிழமையான அமுதத்தைக் கேட்கக்
கேட்க எனக்குத் திகட்டவில்லை.

அதில் நுழைவு கிடைக்கும் வரை அந்த அமரத்துவத்தை அறியும்
வேட்கை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. நுழையும் முன்பே வழியிலேயே
“நாம் மிகவும் அறிந்து கொண்டோம்” என்று நினைத்து உட்கார்ந்து
கொள்பவன் ஒன்றுமே அறிந்து கொள்வதில்லை. அவனுடைய மார்க்கம்
தடைப்படும் என்பதில் ஜயமேயில்லை. எனவே நிறைவுபெறும் வரையில்
சாதகன் இஷ்ட தேவதையின் ஆணையைப் பின்பற்றி அதனைக்
கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அர்ஜுனனுக்கு உரிய ஆர்வத்தைப் பற்றி
யோகேஷ்வர் பூா கிருஷ்ணர் கூறினார் :

பகவான் கூறுகிறார் :

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்ம-விபூதய:

ப்ராதான்யத: குருஸ்ரோஷ்ட்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்யமே 19

குருகுலத் தோன்றலான அர்ச்சனா ! நான் இப்பொழுது எனது அற்புதமான மகிமைகளில் மிகவும் சிறந்தவற்றை உனக்குக் கூறுகிறேன். ஏனெனில் என் மகிமைகளின் அளவிற்கு எல்லையே கிடையாது.

அஹமாத்மா குடாகேச ஸர்வபூதாஷயஸ்ததித:

அஹமாதிஸ்ச மத்யஞ் ச பூதானா-மந்த ஏவ ச 20

நித்திரையை வென்ற அர்ஜூனா ! நான் இப்பொழுது கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். நான் எல்லாப் பிராணிகளின் இதயத்தில் இருக்கும் எல்லோருடைய ஆன்மா ஆவேன். எல்லாப் பிராணிகளின் முதல், இடை, கடை எல்லாமே நான்தான். அதாவது பிறப்பு-இறப்பு-வாழ்க்கை எல்லாம் நானேதான்.

ஆதித்யானா-மஹம் விஷ்ணுர்-ஜ்யோதிஷாம் ரவி-ரம்பீமான்
மர்சீர் மருதா-மஸ்மி நக்ஷத்ராணா-மஹம் சசீ 21

நான் அதிதியின் பன்னிரண்டு மகன்களின் விஷ்ணுவாவேன். ஓளிகளுக்கெல்லாம் ஓளியான குரியின் ஆவேன். காற்றின் பேதங்களில் நான் மர்சீ என்ற காற்றாவேன். நட்சத்திரங்களில் நான் சந்திரன் ஆவேன்.

வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி தேவானா-மஸ்மி வாஸவ:

இந்தரியாணாம் மனஸ்சாஸ்மி பூதானாமஸ்மி சேதனா 22

வேதங்களில் நான் ஸாம வேதம் ஆவேன். அதாவது நிறைவான சமத்துவம் தரக்கூடிய இசை ஆவேன். தேவர்களில் நான் அவர்களின் தலைவனான இந்திரன் ஆவேன். புலன்களில் நான் மனம் ஆவேன். ஏனெனில் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமதான் என்னை அறிய முடியும். பிராணிகளில் நான் அவைகளின் நினைவாற்றல் உள்ள உணர்வு ஆவேன்.

ருத்ராணாம் சங்கரஸ்-சாஸ்மி வித்தேஷா யகஷரகஷஸாம்
வஸ்னாம் பாவகஸ்-சாஸ்மி மேரு: சிகரிணா-மஹம் 23

பதினெனான்று ருத்திரர்களில் நான் சங்கரன் ஆவேன். அதாவது சந்தேகத்திற்கு அப்பால் உள்ள நிலையில் நான் உள்ளேன். யட்சர்கள், இராட்சத்தர்களில் நான் செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரனாவேன். எட்டு இரணங்களில் (வக்ககளில்) நான் அக்னி ஆவேன். சிகரங்களையுடைய மலைகளில் நான் நல்லவைகளின் சேர்க்கையான சுமேரு மலை ஆவேன். அதுதான் எல்லாவற்றிற்கும் உயரமான சிகரம். சாதாரண மலையல்ல. உண்மையில் அது எல்லா யோக சாதனைகளின் சின்னமாகும்.

சேர்க்கையில் சொல்லாகும்.

**புரோதஸாஞ் சு முக்க்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ரஹஸ்பதி ம்
ஸெனாணீஞா-மஹும் ஸ்கந்த: ஸரஸா-மஸ்மி ஸாகர: 24**

ஊர்களைக் காக்கும் புரோகிதர்களில் என்னை தெய்வீகச் செல்வத்தை உலவச் செய்யும் 'பிரகஸ்பதி' என்று அறிந்து கொள்.

பார்த்தா ! சேனைத் தலைவர்களில் நான் சுவாமி கார்த்திகேயன் ஆவேன்.

கர்மத்தின் தியாக புருஷனே கார்த்திக் ஆவார். அதிலிருந்து சராசரத்தின் சம்ஹாரம், பிரளையம், இஷ்ட தேவதையின் பிராப்தி எல்லாம் கிடைக்கிறது. நீர்த் தேக்கங்களில் நான் கடடல் ஆவேன்.

**மஹாஷ்ணாம் ப்ரகு-ரஹும் கிரா-மஸ்மயேக-மக்ஷரம்
யஜ்ஞானாம் ஜபயஜ்ஞாஸ்மி ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: 25**

மகரிவிகளில் நான் பிரகு முனிவர் ஆவேன். சொற்களில் பிரம்மத்தின் சின்னமான ஓர் அகரச் சொல்லின் 'ஓம்' காரமாவேன். எல்லாவிதமான வேள்விகளிலும் நான் 'ஜபயக்ஞம்' ஆவேன். பரம்பொருளில் நுழையும் ஆராதனையின் விதிமுறைகளின் விளக்கமே வேள்வியாகும். அதன் சுருக்கம் உருவத்தை நினைத்தல், நாமத்தை உச்சரித்தல் என்பதாகும். இந்த இரண்டு முறைகளையும் கடந்து நாம் வேள்வியின் நிலையை அடைந்த பின், சொற்களாலோ சிந்தனையாலோ கண்டத்தினாலோ உச்சரிக்கப்படாமல், சுவாசத்தில் ஒன்று கலந்து விடுகிறது. என்னைத்தை மூச்சில் ஒன்றறச் செய்து மனத்தினால் அலைபாயாத நிலையில் உச்சரிக்கப்படுகிறது. வேள்வி நிலையில் உள்ள நாமத்தின் ஏற்றத் தாழ்வு மூச்சைப் பொறுத்தது. இது செயலாக்க முறையாகும். அசையாமல் நிற்கும் பொருள்களில் நான் இமயமலை ஆவேன். குஞ்சமையானதும், சமமானதும், அசையாததும் ஆன பரமாத்மா 'இமயமலை' ஆவார். பிரளையம் உண்டான்போது மனு அதன் சிகரத்தில் (உச்சியில்) தான் தங்கியிருந்தான். சஞ்சலமற்ற, சமத்துவ நிலையுடைய சாந்தமே உருவான பிரம்மத்தில் பிரளையம் ஏற்படுவதில்லை. அந்தப் பிரம்மத்தின் பிடிப்பே நான்தான்.

**அஷ்வத்த: ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம்தேவர்ஷ்ணாஞ்ச நாரத:
கந்தர்வாணாம் சித்ரரத: ஸித்தாணாங் கபிலோ முனி: 26**

எல்லா மரங்களிலும் நான் 'அரச மரம்' ஆவேன். நாளைய வரை நிலைக்கும் என்று உறுதி தர இயலாத்தை மேற்பாகமாகக் கொண்டதும், பரமாத்மாவை வேராகக் கொண்டதும், படைப்பைக் கிளைகளாகக் சொண்டதுமான உலகம் என்ற மரத்திற்கு 'அரசமரம்' என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது சாதாரணமாக பூஜை செய்யப்படும், அரசமரம்

அல்ல. அத்தகைய சிறந்த அரசமரம் நான்தான். தேவ ரிஷிகளில் நான் நாராதன். நாதத்தின் முச்சு நாராதர். சவாசத்தில் எழும் ஓலி நம் வசம் வரும் அளவு தெய்வீகச் செல்வம் நூணுக்கமாகப் போகும் நிலையில் எந்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறதோ அதுவும் நான்தான். கந்தர்வர்களில் நான் சித்திராதன். அதாவது சிந்தனை அல்லது சங்கீதம் செய்யும் மனப் போக்குகளின் உருவத்தின் நிலை ஏற்படும்பொழுது அந்த விசேஷமான நிலையும் நான்தான். சித்தர்களில் நான் கபில முனிவர் ஆவேன். உடல்தான் கபிலர் ஆகும். இதன் உதடுகளில் ஈசவரனின் சஞ்சார நிலையை உண்டு பண்ணுபவனும் நான்தான்.

உச்சை: சரவஸ்-மஷ்வானாம் வித்தி மாமம்ருதோத்பவம் ஜூராவதம் கஜேந்த்ராணாம் நாராணாஞ் ச நாராதிபம் 27

குதிரைகளில் அமுதத்திலிருந்து உண்டான் 'உச்சஸ் ரவா' என்னும் குதிரையும் நான்தான். உலகில் ஓவ்வொரு பொருளும் ஆழியும் தன்மை கொண்டது. ஆன்மாதான் முதுமை அடையாதது, ஆழியாத அமுத வடிவம் ஆகும். இந்த அமுத வடிவத்திலிருந்து எழுந்த அந்தக் குதிரையும் நானே. குதிரை செல்லும் கதியின் அடையாளமாகும். ஆன்ம தத்துவத்தைக் கிரகிக்கும்பொழுது மனம் எப்பொழுதும் அந்தச் செல்லும் கதியைப் பெறுகிறதோ அப்பொழுது அது குதிரையாகிறது. அத்தகைய கதியும் நானே. யானைகளில் நான் 'ஜூராவதம்' ஆக இருக்கிறேன். மனிதர்களில் என்னை அரசனாகக் கருதுவர். உண்மையில் தன்னிடம் குறைவே இல்லாத மகாபுராஷர் தான் அரசன்.

ஆயுதானா-மஹம் வஜ்ரம் தேனூனா-மஸ்மி காமதுக் பரஜனஸ்-சாஸ்மி கந்தர்ப்ப: ஸர்ப்பாணா-மஸ்மி வாஸாகி: 28

ஆயுதங்களில் நான் 'வஜ்ராயுதம்'. பக்ககளில் நான் காமதேனு. பாலிற்கு பலனை விரும்பிய பொருளையெல்லாம் கொடுக்கும் பகவன்று இந்தக் காமதேனு. ரிஷிகளில் வசிஷ்டரிடம் காமதேனு இருந்தது. உண்மையில் புலன்களே பசு அல்லது 'கோ' என்கிறார்கள். எவனது புலன்கள் ஈசவரனுக்கு ஏற்ப நிலைத்து நிற்கிறதோ அவனுக்கு அவனுடைய புலன்கள் காமதேனு வாகின்றன. பிறகு எந்த ஆசையை மனத்தில் வளர்த்தாயோ அந்த ஆசையான 'ஹரிப்பிரசாதம்' அரிதான பொருள் ஆகாது.

அவனுக்கு எதுவுமே இயலாததாகாது. உற்பத்தி செய்பவர்களிடம் நான் புதிய நிலைகளைத் தெரிவிப்பவன் ஆவேன். உற்பத்தி மூலம் ஒரு பையன் பிறக்கிறான். அசைவனவும், அசையாப் பொருட்களும் இரவும் பகலும் கிடைக்கின்றன. எலி, எறும்பு கூட இராப்பகல் இதையேதான் செய்கின்றன. அப்படிப் பொருள் அல்ல. ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலை, இப்படித் தொடர்ந்து பிரவிருத்திகளில் மாறுதல் தோன்றுவதுதான்

உற்பத்தி; அத்தகைய மாறுபட்ட உருவம்தான் நான். பாம்புகளில் நான் வாசகி ஆவேன்.

அனந்தஸ்-சாஸ்மி நாகாணாம் வருணோ யாதஸா-மஹம் பித்ரூணா-மர்யமா சாஸ்மி யம: ஸம்யமதா-மஹம் 29

நாகங்களில் நான் அனந்த அல்லது சேஷ நாகம் ஆவேன். அப்படியான பாம்பு ஏதுமில்லை. கீதையின் சம காலத்துப் படைப்பான ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் இதனுடைய உருவத்தைப் பற்றிய விவாதம் இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

இந்தப் பூவுலகிலிருந்து மூவாயிரம் யோசனை தூரத்தில் அந்தப் பரமாத்மாவின் வைஷ்ணவி சக்தி இருக்கிறது. அதன் தலையில் இந்தப் பூமி கடுகு தாணியத்தைப் போல பாரமில்லாமல் நிற்கிறது. அந்த யுகத்தின் யோசனையின் அளவு எதுவாகிலும் இருக்கட்டும். இருப்பினும் அது நீண்ட தூரத்தைக் குறிக்கும். உண்மையில் இது ஈர்ப்புச் சக்தியைப் குறிப்பதாகும். விஞ்ஞானிகள் இதனை ஈதர் என்கிறார்கள். கிரகங்கள் - உப கிரகங்கள் அனைத்தும் இந்த சக்தியின் அடிப்படையில்தான் இயங்குகின்றன. அந்த சூனியத்தில் கிரகங்கள் பாரமாக இருப்பதில்லை. அந்த சக்தி கர்ப்பத்தின் உடலைப் போல எல்லாக் கிரகங்களையும் சூழ்ந்து நிற்கிறது. இதுதான் அனந்த நாதம். அது பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய ஈச்வரத் தன்மையுடைய சக்தி நான் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். நீர் நிலைகளுள் அதன் அதிபதியான ‘வருணர்’ நான். பித்ருக்களில் நான் ‘அர்யமா’ ஆவேன். அகிம்சை, சத்தியம், அஸ்தேயம், பிரம்மசர்யம், அபரிக்ரகம், என்ற ஜுந்து யமன்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் காப்பதில் ஏற்படும் விகாரங்களை ஒழிப்பதில் ‘அரன்’ ஆகும். கலக்கங்களைச் சமனப்படுத்துவதால் பித்ருக்கள் அல்லது பூத சம்ஸ்காரம் திருப்பதி அடைகின்றனர். மோட்சம் தருகின்றனர். இத்தகைய யமன்களைப் படைக்கும் ‘யமராஜர்’ நான்தான்.

ப்ரஹ்லாதஸ்-சாஸ்மி தைத்யாணாம் கால: கலயதா-மஹம் ம்ருகாணாஞ் ச ம்ருகேந்த்ரோஹம் வைஞ்சேதயஸ்ச பக்ஷிணாம் 30

அகர்களில் நான் பிரகலாதன். (பிரகலாதன் — பிறருக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவன்) அன்பே பிரகலாதன் ஆகும். அகரச் செல்வங்களினுடே ஈச்வரன் பக்கம் ஈர்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதிலிருந்து பரம பிரபுவின் அந்புத தரிசனம் கிடைக்கிறது. அத்தகைய பிரேம உல்லாசம் நான் ஆவேன். தொகை என்னுபவர்களுள் நான் ‘சமயம்’ அல்லது ‘காலம்’ ஆவேன். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு — இத்தகைய எண்ணிக்கை அல்லது கணம்-மணி-தீனம்-பட்சம்-மாசம் இவை எண்ணிக்கையில் அடங்கா. இவை அல்லாத ஈஸ்வர தீயானத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயமாவேன். “விழித்திருக்கையில் ஸ்மரணம் செய்! தூக்கத்தில் எண்ணிக்கை

நடக்கட்டும். “இடைவிடாத சிந்தனையில் நான் சமயமாவேன். மிருகங்களில் நான் சிங்கமாவேன். (யோகியும் மிரு + க = அதாவது யோக ரூபியான கானகத்தில் இங்குமிங்கும் திரிபவன் ஆவேன்) பறவைகளில் நான் கருடன் ஆவேன். ஞானம்தான் கருடன். ஈஸ்வரத் தன்மை பொருந்திய அனுபவம் வரும்பொழுது இந்த மனம் ஆராதிக்கும் கடவுளுக்கு வாகனமாகிறது. எப்பொழுது இந்த மனம் சந்தேகத்துடன் அணுகுகிறதோ அப்பொழுது பாம்பாகிறது; கடிக்கிறது. பலவித யோனிகளில் எரிந்து விடுகிறது. கருடன் விஷஞ்சுவின் வாகனம். எந்த சக்தி உலகில் அணு உருவத்தில் சஞ்சாரம் செய்கிறதோ ஞானத்துடன் கூடிய மனம் அதனைத் தன்னுள் தாங்கிக் கொள்கிறது. அதைச் சுமக்கும் வாகனமாகிறது. அத்தகைய இஷ்ட தேவதையைச் சுமக்கும் மனமும் நான்தான் என்று யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

**பவன: பவதாமஸ்மி ராம: ஷஸ்த்ரப்ரதா-மஹம்
ஜங்காணாம் மகரஸ் சாஸ்மி ஸ்ரோதஸா-மஸ்மி ஜாஹ்னவீ 31**

பரிசுத்தமாக்குபவர்களுள் நான் வாயு ஆவேன். ஆயுதங்களைத் தரிப்பவர்களுள் நான் ‘இராமன்’ ஆவேன். யோகிகள் அதில் விரும்பி ஈடுபடுகிறார்கள்! அனுபவத்தில் ஈஸ்வரன் இஷ்ட தேவதையின் உருவத்தில் என்ன கட்டளை பிறப்பிக்கிறார்களோ அதில் யோகிகள் விரும்பி ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த விழிப்புணர்ச்சி யின் பெயர்தான் இராமன். அந்த விழிப்புணர்வும் நான்தான். மீனகளுள் நான் ‘கநா’ மீனாவேன். நதிகளுள் நான் ‘கங்கை’ ஆவேன்.

**ஸர்க்காணா-மாதி-ரந்தஸ் மத்தயஞ்சைவாஹ -மர்ஜூன
அத்தயாதம்வித்யா வித்யானாம் வாத: ப்ரவததா-மஹம் 32**

அர்ஜூனா! சிருஷ்டியின் முதல், இடை, கடை ஆகிய தொடக்கம், நடுப்பகுதி, முடிவு எல்லாமே நான்தான். வித்தைகளில் ‘ஆதியாத்மா வித்தை’ நான். ஆன்மாவிற்கு ஆதிக்கம் கொடுக்கும் அந்த வித்தை தான். நான். உலகிலுள்ள பெரும்பாலான பிராணிகள் மாயையின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டவை. விருப்பு, வெறுப்பு, காலம், கர்மம், சுபாவும் ஆகிய குணங்களால் தூண்டப்படுவன. இவைகளின் ஆதிபத்தியத்திலிருந்து விடுவித்து ஆன்மாவின் ஆதிக்கத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் ஆத்யாதம் வித்யா என்னும் வித்தை நான் ஆவேன். பரஸ்பரம் நடைபெறும் விவாதங்களில் பிரம்ம விஷயமான சர்ச்சையில் நிர்ணயம் செய்யும் அந்த விவாதம் நான் ஆவேன். மற்ற நிர்ணயங்கள் உறுதி செய்யப்படாதவைகள்.

**அகந்ராணா-மகாரோஸ்மி தவந்தவ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச
அஹுமேவாக்ஷய: காலோ தாதாஹம் விஷ்வதோமுக: 33**

அட்சரங்களில் ஆகார ‘ஓம்’கார அட்சரமாவேன். சமாஸங்களில்

தவந்த சமாஸம் ஆவேன். அழிவில்லாத காலம் நான். காலம் எப்பொழுதும் மாற்றத்திற்குரியது. ஆனால் அழிவில்லாத அந்த காலம் -- முதுமையடையாத, அமரத்துவமான பரமாத்மாவில் ஒன்றிடச் செய்யும் அந்த நிலையும் நான்தான். எங்கும் வியாபித் திருக்கும் விராட ஸ்வரூபமும் எல்லோரையும் ஏற்றுக் காப்பவனும் நானேதான்.

ம்ருத்யு: ஸர்வஹரஸ்-சாஹு முத்பவஸ்ச பவிஷ்யதாம்

கீததி: பூர்வாக்ச நாரீணாம் ஸம்ருதிர்-மேதா தருதி: கௌமா 34

எல்லோரையும் அழிக்கும் மரணத்திற்குக் காரணமானவனும், உண்டாகும் சிருஷ்டிக்குக் காரணமானவனும் நானேதான். பெண்களில் கீர்த்தி, சக்தி, வாக்குவன்மை, நினைவாற்றல், புத்திசாலித் தனம், தைரியம், பொறுமை ஆகிய அனைத்துச் சக்திகளும் நானே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கூற்றுப்படி மனிதர்கள் இரண்டு வகையானவர்கள். அழிபவர்கள், அழியாதவர்கள். எல்லாப் பிராணிகளிலும் பிறந்து இறக்கும் இந்த உடல்கள் அழியும் புருஷர்களாவர். அவர்களை ஆண், பெண் என்றோ, புருஷன், ஸதிர் என்றோ நீங்கள் பிரித்தாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கூற்றுப்படி இவர்கள் புருஷர்களேயாவர். பிரம்மத்தில் நிலைத்து நிற்கும் காலத்தில் பரமாத்ம சித்தத்தையுடையவனாயிருப்பவன் அழிவற்ற புருஷன். இங்கும் அறிவைப் பெண்ணின் குணமாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நல்ல குணங்களின் அவசியம் ஆண்களுக்கு இல்லையா? பெரிய மனிதனாய், புகழ் உடையவனாய், அறிவாளியாய், தைரியம் உடையவனாய், பொறுமைசாலியாய் இருக்க எந்த ஆண்தான் விரும்பமாட்டான்? அறிவின் நிலையில், அளவில் குறைந்த சிறுவர்களில் இந்த குணங்களை வளரச் செய்ய அவர்களைப் படிக்க வைப்பதல்லாமல் பெற்றோர்கள் வேறு என்ன செய்கிறார்கள்? இங்கு இத்தகைய குணங்களின் இலட்சணங்கள் பெண்களுக்கே உரிய தென்று கூறுகிறார். பெண் யார் என்று சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். உண்மையில் உங்கள் இதயங்களின் பிரவிருத்திதான் (போக்கு) பெண். அதில் இந்த குணங்களின் சஞ்சாரம் இருப்பது இன்றியமை யாதது. இந்தக் குணங்களைக் கொள்வது ஆண்-பெண் இரு பாலாருக்கும் பலன் அளிப்பதாகும்.

ப்ரஹத்ஸாம ததா ஸாம்னாம் காயத்தீர் ச்சந்தஸா-மஹம்

மாஸானாம் மார்க்க்சீரோஹம் ருதானாம் குஸாமாகர: 35

பாடுவதற்குரிய சுருதிகளில் பிருகத்ஸாமம் அல்லது மகிமை பொருந்திய சமத்துவ நிலை தரத்தக் பாட்டாகும். அதாவது அத்தகைய விழிப்புணர்ச்சியாகும் சந்தங்களில் நான் காயத்தீரி என்னும் சந்தமாவேன். இது முக்கி தரத்தக்க காயத்தீரி மந்திர மில்லாமல் சமர்ப்பணத்திற்குரிய சந்தமாகும். மூன்று முறை பாதையிலிருந்து விலகிய பின் விச்வாமித்தீர முனிவர் தன்னை இஷ்ட தேவதையிடம் சமர்ப்பணம் செய்தபடி “ஓம்!

பூர்புவஸ்ஸாவ : தத்ஸ விதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோயோன : பிரசோதயாத்'' என்று மூன்று உலகங்களிலும் வியாபித்திருக்கும் தேவனே ! நீங்களே எங்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தகுந்தவர் ! நாங்கள் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு ஊக்கத்தையும், அறிவையும் தாருங்கள்'' என்று கூறினார். இது ஒரு பிரார்த்தனை மட்டுமேயாகும். சாதகன் தனது அறிவுகொண்டு மட்டும் எது நன்று? எது தீது? என்பதை நிர்ணயிக்க முடியாது. நிச்சயமான நன்மையுடைய அவனால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனையும் நான்தான். ஏனெனில் அது என்னைச் சார்ந்தது. மாதங்களில் குளிர் மிகுந்த 'மார்கழி மாதம்' ஆவேன். காலங்களில் நான் வசந்த காலம். எப்பொழுதும் நிலவும் 'வசந்த ருது' நான் ஆவேன்.

தழுதம் ச்சலயதாமஸ்மி தேஜஸ்-தேஜஸ்வினா-மஹம் ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதா-மஹம் 36

தேஜஸ்வி புருஷர்களின் 'தேஜஸ்' நானே. சூதாட்டம் ஆடி ஏமாற்றுபவர்களின் ஏமாற்று வித்தையும் நானே. அப்படியானால் சூதாட்டம் ஆடலாமே, ஏமாற்றலாமே ஏனெனில் அங்கும் பகவான் இருக்கிறாரே என்று நினைக்கலாமா? அப்படியல்ல; இந்தப் படைப்பே ஒரு சூதாட்டம்தான். ஏமாற்று மோகினியாகும். இந்தப் படைப்பில் மோதலில் இருந்து விடுபட ஆடம்பரத்தை விடுத்து மறைவாக இரகசியமாக வந்தனை செய்வதே கபடம் அல்லது ஏமாற்றுதல் ஆகும். இந்தக் கபடம் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தேவையானதாகும். ஜடமாக இருந்த பரதனைப் போல உன்மத்த நிலையிலிருந்து குருடு-செவிடு-ஊமையைப் போல இதய நிலையில் எல்லாம் அறிந்த போதிலும் வெளிப் பார்வைக்கு ஒன்றுமறியாதவன் போலவும், கேட்டும் கேட்காதவன் போலவும், பார்த்தும் பாராதவன் போலவும் இருக்க வேண்டும். மறைந்து வந்தனை செய்வதுதான் விதியாகும். அப்பொழுதுதான் சாதகன் படைப்பாகிய புருஷனின் சூதாட்டத்தில் வெற்றி பெற முடியும். வெற்றி பெறுபவர்களின் வெற்றி நானே. உழைப்பவர்களின் நிச்சயமான (இதைப்பற்றி இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் 41 ஆம் சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த யோகத்தில் நிச்சயமான செயல் ஒன்றுதான். அறிவு ஒன்றுதான் திசையும் ஒன்றுதான்.) செயலாக்க அறிவு நானே. சாத்வீக புருஷர்களின் வலிமையும் வளமையும் நானே..:

வஞ்சினோம் வாஸ-தேவோஸ்மி பாண்டாவனாந் தனஞ்ஜை: முளீனாமப்-யஹம் வ்யாஸ: கவீனா-முஷினாகவி: 37

விருஷ்ணீ வம்சத்தில் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் தேவனான வாக்தேவன் நானே. பாண்டவர்களில் தனஞ்ஜையன் நானே. யாரிடம் புண்ணிய விழிப்புணர்ச்சி இருக்கிறதோ அத்தகைய புண்ணியமே பாண்டு ஆகும். ஆன்மீகச் செல்வம்தான் நிலையான செல்வம் ஆகும்.

புண்ணியத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஆன்மீகச் செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பவனான் தனஞ்ஜயனும் நானே. முனிவர்களில் நான் வியாசர் ஆவேன். பரமதத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் திறமையுடைய அந்த முனிவர் நானேதான். கவிகளில் 'உங்கணா'வும், அதாவது நுழைவு பெறத்தக்க காவியம் எழுதுபவனும் நானே.

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம்
மெளனஞ் சைவாஸ்மி குஹ்யானாம் ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானவ
தாமஹம் 38

அடக்குபவர்களில் அடக்கும் சக்தி நானே. வெற்றி பெற விரும்புபவர்களின் நீதி நானே. இரகசியமாக வைக்கத் தகுந்த உணர்வுகளில் 'மெளனம்' என்னும் உணர்வு நானே. ஞானிகளில் ஐக்கிய பாவத்துடன் ஒன்றுபடும் அறிவும், பூரண ஞானமும் நானேதான்.

யச்சாபி ஸர்வபூதானாம் பீஜம் ததஹ-மரஜான
ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யான்-மயா புதஞ் சராசரம் 39

அர்ஜானா ! எல்லா ஜீவன்களின் உற்பத்திக்குக் காரணமான வனும் நானே. ஏனென்றால், நான் இல்லாமல் அசைவன, அசையாதன ஜீவன் என்று ஒன்றும் கிடையாது. நான் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறேன். எல்லோரும் என்னுடைய துணையுடன் நிற்பவர்களே.

நாந்தோஸ்தி மம தில்யானாம் விபூதினாம் பரந்தப
ஏஷதூத்தேஷத: ப்ரோக்தோ விபூதேர்-விஸ்தரோ மயா 40

அர்ஜானா! என்னுடைய அற்புதமான பெருமைகளுக்கு முடிவே கிடையாது. என்னுடைய பெருமைகளின் அளவைச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். உணமையில் அவற்றிற்கு முடிவே கிடையாது.

இந்த அத்தியாயத்தில் சில பெருமைகளைக் கொடுக்க கூறினேன். ஏனெனில் அடுத்த அத்தியாயத்தில் அர்ஜானன் இவற்றைப் பார்க்கப் போகிறான். நேராகப் பார்த்தால்தான் பெருமைகளை நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியும். சிந்தனைத் தொடரைப் புரிந்துகொள்ள சிறிது விளக்கம் இங்கு தரப்பட்டிருக்கிறது.

யத்யத் விபூதிமத் ஸதவம் பூமீதூர்ஜ்ஜித-மேவ வா
தத்தேவாவகச் சதவம் மம தேஜோமஷ-ஸம்பவம் 41

செழிப்பான, ஒளிமயமான சக்தியுடைய பொருள்கள் அனைத்தும் நானே. அவை அனைத்தையும் என்னுடைய வலிமையின் ஓர் அம்சத்திலிருந்து உண்டானவை என்று அறிந்துகொள்.

அதவா பஹு-னெடேன் கிம் ஜ்ஞாதேன் தவார்ஜ்ஞன
விஷ்டப்பயாஹு-மிதம் க்ருத்ஸன-மேகாம் ஷேன

ஸ்ததிதோ ஜகத் 42

அர்ஜ்ஞா! இவைகளை மிகுதியாக அறிந்து கொள்வதால் உனக்கு என்ன பயன்? இந்த சம்பூர்ண உலகத்தையும் ஓர் அம்சமாக மட்டுமே தரித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

முடிவுரை :

இந்த அத்தியாயத்தில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார் : நான் மறுபடியும் உனக்கு உபதேசம் செய்கிறேன். ஏனென்றால் நீ எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன். முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் இன்னும் சொல்லப் போகிறேன். ஏனெனில் இலட்சியம் நிறைவடையும் வரை சற்குருவிடமிருந்து கேட்க வேண்டிய அவசிய மிருக்கிறது. என்னுடைய உற்பத்தியைப் பற்றி தேவர்களும், மகரிஷிகளும் அறிந்ததில்லை. அவர்களுக்கும் முதலானவன் நான். புலப்படாத நிலைக்குப் பின் 'ஸார்வபெளம்' நிலை (எல்லோருக்கும் முதன்மையான நிலை) அடைந்தவன் மட்டுமே அதனைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியும். எவன் என்னைப் பிறப்பற்றவனாய் ஆதியற்றவனாய், சம்பூர்ண உலகங்களுக்கும் முதன்மையான ஈஸ்வரராக அறிந்து என்னில் ஒன்றறக் கூணியிருநேனா அவனே ஞானியாவான்.

அறிவு, ஞானம் (அஸம்முடதா) புலன்களைக் கட்டுப் படுத்துதல், மனத்தைச் சமநிலையில் வைத்தல், மகிழ்ச்சி, தவம், தானம், புகழ் ஆகிய உணர்வுகளைக் கொண்ட தெய்வீகச் செல்வத்திற்குரிய இலட்சணங்கள் எனது கொடை ஆகும். யோகத்தின் 7 அடிப்படைகளான 7 மகரிஷிகளும் அதற்கு முந்திய நான்கு அந்தக் கரணங்கள் இவைகளுடன் மனம் எது கூயம்புவாக இருக்கிறதோ, எதுதானே தோன்றுகிறதோ -- இவர்களெல்லாம் என்னில் ஈடுபாடு கொண்டு, சிரத்தை கொண்டு என்னுடைய உணர்வு பெற்றவர்கள். உலகில் உள்ளவர்களையெல்லாம் குடிகளாகக் கொண்ட இவர்கள் அனைவரும் என்னிடமிருந்து தோன்றியவர்கள். அதாவது சாதனை நிரம்பிய பிரவிருத்திகள் என்னுடைய குடிகளாகும். இவர்கள் தானாகத் தோன்றாமல் குருவினின்று தோன்றுகின்றனர்.

மேற்சொன்ன எனது பெருமைகளை நேரிடையே அறிந்து கொள்பவன் சந்தேகமில்லாமல் தன்மய உணர்வுடன் என்னில் ஒன்றினைய தகுதி பெறுகிறான்.

அர்ஜ்ஞா! 'நான்தான்' எல்லா ஜீவன்களின் உற்பத்திக்கும் காரணமானவன் என்பதை எவர் சிரத்தையுடன் அறிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் இடையறாத உணர்வுடன் என்னைத் துதிக்கின்றனர். எப்பொழுதும் என்னில் மனம், வாக்கு, அறிவு, உயிர் மூலம்

ஈடுபடுகின்றனர். பரஸ்பரம் என்னுடைய குண விசேஷங்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். என்னுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமாகின்றனர். அத்தகைய இடையறாது என்னுடன் கலந்த புருஷர்களுக்கு நான் யோகத்தில் நுழையத்தக்க அறிவைத் தருகிறேன். இதுவும் என்னுடைய செயலே ஆகும். எப்படி அறிவு யோகம் தருகிறார்? அதற்கு அவர் “அர்ஜூனா! அவர்களுடைய ஆங்மாவின் துடிப்பாக நிற்கிறேன். அவர்களின் இதயத்தில் அஞ்ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட இருளை ஞானம் என்ற விளக்கால் போக்குவிரேன்” என்று கூறுகிறார்.

அர்ஜூனன், “பகவானே! நீங்கள் மிகவும் பரிசுத்தமானவர். ஸனாதனமானவர். திவ்வியமானவர், ஆதி அந்தமற்றவர், எங்கும் நிறைந்திருப்பவர் என்று மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர். நிகழ்காலத்தில் தேவரிஷி நாரதர், தேவல், வியாசர், ஆசியோர் கூறுகின்றனர். ஏன், நீங்களே கூறுகிறீர்கள். இது சத்தியமும் கூட. ஏனெனில் உங்களைத் தேவர்களும் அறிந்ததில்லை; இராட்சதர்களும் அறியவில்லை. நீங்கள் யாருக்கு அறியும் சக்தி கொடுக்கிறீர்களோ அவர்களே அறிகிறார்கள். உங்களுடைய பெருமைகளைப் பற்றி நீங்கள்தான் கூற முடியும். எனவே, ஐனார்த்தனா! நீங்கள் உங்கள் பெருமைகளை விரிவாகக் கூறுங்கள்”. என்று கூறினான். இலட்சியம் நிறைவுபெறும் வரை இஷ்ட தேவதையிடமிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆர்வம் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இஷ்ட தேவதையின் அடித்தளத்தில் என்ன இருக்கிறது? சாதகன் எப்படி அறிவான்?

இதுபற்றி யோகேஷ்வர் பூர்ணார் கூறுகையில் தனது 81 விபூதிகளின் இலட்சணங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறினார். அவற்றில் சில யோக சாதனைகளில் ஈடுபடச் செய்வதோடு, அதிலிருந்து கிடைக்கும் அந்தரங்கப் பெருமைகளின் ஒருண்ணைகள் ஆகும். மற்றவைகளில் சில சமூகத்தில் ரித்தி-சித்திகளுடன் கிடைக்கப் பெறும் பெருமைகளை விளக்கினார்; கடைசியில் வலியுறுத்தி அவர் கூறினார்.

“அர்ஜூனா! அதிகமாக அறிந்து கொள்வதனால் உனக்கு என்ன இலாபம்? இவ்வுலகில் செல்வமும், ஒளியும் நிறைந்த பொருள்கள் எல்லாம் என்னுடைய ஒளியின் ஓர் அம்சத்தில் மட்டுமே அடங்கி நிற்கின்றன. உண்மையில் என்னுடைய பெருமைகள் எண்ணிலடங்கா” — இவ்வாறு யோகேஷ்வர் பூர்ணார் இந்த அத்தியாயத்தை நிறைவு செய்தார்.

இந்த அத்தியாயத்தில் அர்ஜூனனின் ஈடுபாடு எல்லா இடங்களிலிருந்தும் தீரண்டு ஒன்றுபட்டு இஷ்ட தேவதையில் லயிக்கட்டும் என்று பூர்ணார் தனது பெருமைகளை அறிவு பூர்வமாகத் தெரியப்படுத்தினார். ஆனால் சுற்றதார்களே! எல்லாவற்றையும் கேட்ட பிறகு, அலசி ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்ட பிறகும் அதனை முழுமையாக அறிய முடியாது. ஏனெனில் அது செயலாக்கம் நிறைந்த பாதையாகும்.

அத்தியாயம் முழுவதிலும் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பெருமைகளை விவரித்தார். இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்ற உபநிஷத்தமும் பிரம்ம வித்தையடிடனும், யோக சாஸ்திரத்துடனும் சம்பந்தப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜூன உரையாடலில் 'விபூதி வர்ணனை' என்ற பத்தாவது அத்தியாயம் நிறைவடைகிறது.

இவ்வாறு ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ பரமானந்தர் அவர்களின் சீடரான சுவாமி அட்கடாநந்தர் இயற்றிய ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் உரையான 'யதார்த்த கீதை'யின் 'விபூதி வர்ணனை' என்ற பத்தாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெறுகிறது.